

Поздравилъ тѣ ѣ Сынъ твоѣ Іосифъ тако: Бѣгъ ма ѣ первымъ въ Егѣптѣ направилъ; дойди къ мнѣ, ще живѣешь близу мене въ найкрасномъ предѣлѣ. За тебѣ, Чѣда твоѣ и вѣнки, азъ отъ сѣга на тамо ще са грѣжимъ!

Отъ всѣхъ сиъхъ рѣчей пакъ не мѣжеха Братіе отъ страха да са освободѣтъ. Іосифъ, примѣтивши това, продолжи пакъ бесѣду свою: Погледните добрѣ мене и вѣніаміна въ очи, а признайте, какъ ви истинъ говоримъ. Кажите Отцѣ моемѣ Господство и величество мое, приповѣдайте мѣ все оново, коѣ сте видѣли; но пакъ скоро са вратите, и доведите ми Отца! Това рече, и тогда пригѣрна вѣніаміна, полюби го, а послѣ него и всѣ радѣвно ги пригѣрна и илюбви. Все — и Іосифъ и Братіе егѣ — все отъ радости са плакали.

Любѣзна Болгарска Чѣда! Кѣй не въ тѣва съ слѣзами по очи на нѣво погледналъ, и съ ѣмилѣнымъ сѣрдцемъ радостенъ вѣкналъ:

О Бѣже! колико си блѣгъ!

И воистиннъ! Ты си безпредѣлна любовь! Когда Человѣцы, создѣніѣ Твоѣ, только неискѣзанно любовно мѣжатъ да правѣтъ — а колико ли си Ты самъ, Творѣцъ ихъ, неописано добръ! Когда славомѣщніи Человѣцы найвеликіѣ обѣды тако сѣрдѣчно праѣятъ — а ко-